

работка или произвѣдения на необразовани Българи, кои то едва ще знаятъ да оловятъ калема въ ръка.”

Какъ ли биха са развили тѣзи самородни таленти на Българския народъ, ако наши-тѣ градски общини или частни хора са завземяха да отворятъ особни училища по градове-тѣ и уведатъ наука-та за разни художества. Читатель-тѣ е забѣлѣзъ отъ горн-то Ф. Каницово пѫтуваніе, какво голѣмо впечатление му е направило всичко това и какво е било негово-то очуваніе, кога е сапикасалъ че съ нищо-нѣщо може Българина да произведе голѣми работи. За това не само тойзи нашъ познатъ пѫтешественникъ е позналъ истинска-та способность на Българина, но и много други. Освѣнь това ние трѣбва сами да са оглѣдами и да са небавимъ, ако желаемъ общо-то напрѣдование у нась, да са заловимъ за сериозна работа — да отваряме всѣду училища, кои-то само тѣ сѫ въ състояние да ни избавятъ отъ простота-та, да ни докаратъ единъ день да са сравнимъ и иие, като чада на Европа, съ съсѣдни-тѣ си приятели, кои-то много по-горѣ стоятъ отъ нась.

У нась е останало тжѣ да кажемъ мода, че само общини-тѣ трѣбвало да са трудятъ да отварятъ училища, коги-то въ Европа най-добри-тѣ търговски училища и пансиони са иамиратъ въ рѫцѣ-тѣ на частни хора. Наши-тѣ общини за сега сѫ слаби да въздигатъ на всякадѣ училища, а да може да са постигне цѣль-та да стане образование-то общо у нась, нуждно е що-то или частни хора, или учители-тѣ да се залавятъ за таквизъ завѣдения: да отварятъ търговски училища, да основатъ първоначални училища за заняти, за чьртание, да учатъ въ тѣхъ напр. особно само землѣделци, само тѣ укачи, само сапунджии и пр.

На ли щѣше да е много по-износно, ако въ наши, тѣ сиромашки общини владѣеше любовта и съгласие-тѣ да са сговорятъ на пр. въ единъ санджакъ нѣколк